

СТОП БУЛІНГ! ТЕЛЕФОНИ ДОВІРИ!

- номер телефону **1547** Урядової «гарячої» лінії з протидії торгівлі людьми, запобігання та протидії домашньому насильству, насильству за ознакою статі та насильству стосовно дітей;
- телефонний номер Національної «гарячої» лінії **0 800 500 225**;
- телефонний номер та веб-сайт **Безоплатної правової допомоги** (0 800 213 103; <http://www.legalaid.gov.ua/>).
- у разі необхідності Ви можете звернутись для оперативного вирішення питань, що стосуються захисту дитини та її інтересів, в тому числі проявів булінгу (цькування) до директора КЗДО №2 Лілії ДЕМЧЕНКО, вихователя - методиста Наталії СОКУР.

БУЛІНГ У ДИТЯЧОМУ САДКУ — МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ

Чи замислювалися ви, де беруть витoki комплекс жертви або потреба агресії стосовно інших. Мало хто з батьків знає про булінг чи стикається з цим явищем в дитячому садку. Чому і як дитина дошкільного віку стає жертвою булінгу? Дізнайтеся з пам'ятки, що означає цей термін, хто може спровокувати булінг та як змінюється поведінка дитини.

ЯКІ ВИДИ

Булінг (від англ.tobull— переслідувати) — свідома агресивна поведінка однієї дитини або групи дітей стосовно іншої.

Булінг може проявлятися як тиск: психологічний; фізичний.

Часто діти застосовують і фізичний, і психологічний тиск на жертву. Наприклад, образи, приниження, ігнорування, непоступливість, погрози, побиття під час ігор.

ХТО ПРОВОКУЄ

Булінг серед дітей старшого дошкільного віку можуть спровокувати дорослі. Діти старшого дошкільного віку одразу сприймають ставлення авторитетних дорослих до інших і беруть це ставлення за зразок. Вони починають цькувати дитину чи дітей, якщо:

1) педагог або помічник вихователя—

— зневажливо ставиться до дитини, яка часто плаче або невпевнена в собі;— ігнорує скаргу дитини на те, що її образили однолітки;

— глузує із зовнішнього вигляду дитини;

— образливо висловлюється про дитину чи її батьків;

— проявляє огиду щодо фізичної або фізіологічної особливостей дитини;

2) батьки або члени сім'ї —

- б'ють та ображають дитину вдома;
- принижують дитину у присутності інших дітей;
- проявляють сліпу любов та виконують усі забаганки дитини;
- ставляться до своєї дитини як до неповноцінної особистості, жаліють (неповна родина, дитина хвора або має відхилення в розвитку).

Усі діти потребують підтримки дорослих — батьків, вихователів, практичного психолога та соціального педагога. Саме вони мають допомогти дітям налагодити партнерські взаємини з однолітками у групі

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ ПОВЕДІНКА ДИТИНИ

Дитина-жертва булінгу поводиться незвично. Якщо раніше вона охоче відвідувала дитячий садок, то тепер така дитина:

1) вдома — не хоче одягатися вранці;

- шукає собі будь-яку справу вдома, аби не йти до дитячого садка;
- просить батьків забрати її із дитячого садка раніше;
- плаче, вигадує хворобу або в неї дійсно підвищується температура тіла, починають боліти голова, живіт;
- не контактує з однолітками у дворі;
- грає наодинці в парку;

2) в дитячому садку—

- не бере участь у сюжетно-рольових та рухливих іграх, спільній самотійній художній діяльності тощо;
- усамітнюється при будь-якій нагоді;
- часто губить свої іграшки або речі;
- бруднить чи псує одяг;
- грає поламаними іграшками;
- відмовляється на користь іншої дитини від головної ролі в театралізації чи грі;
- не має друзів у групі.

Алгоритм дій працівників закладу освіти у випадках виявлення булінгу:

- Якщо дитина стала свідком булінгу в закладі освіти, передусім вона може розказати про це батькам, педагогам, психологу або безпосередньо завідувачу.
- Дитина може звернутись на гарячу лінію ГО «Ла Страда – Україна» з протидії насильству в сім'ї або із захисту прав дітей; до соціальної служби з питань сім'ї, дітей та молоді; Національної поліції України; Центру надання безоплатної правової допомоги.
- Якщо педагог або інший працівник закладу освіти став свідком булінгу, то він має повідомити керівника закладу незалежно від того, чи постраждала його жертва булінгу чи ні.
- Після отримання звернення дитини, відповідна особа або орган інформує керівника закладу освіти у письмовій формі про випадок булінгу.
- Керівник закладу розглядає таке звернення та з'ясовує усі обставини булінгу. Надалі він скликає засідання комісії з розгляду випадків булінгу та окреслює подальші дії. Якщо комісія визнала, що це був булінг, а не одноразовий конфлікт, то очільник закладу зобов'язаний повідомити уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та Службу у справах дітей.
- До складу такої комісії можуть входити педагоги, психолог, соціальний педагог, батьки постраждалого та «булера», керівник закладу та інші зацікавлені особи.
- У разі, якщо комісія не кваліфікує випадок як булінг, а постраждалий не згодний з цим, то він може одразу звернутись до органів Національної поліції України.

У випадку виявлення фактів насильства у відношенні до дітей слід звертатись:

- до керівника закладу;
- до поліції за номером 102;
- до центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді; до громадських організацій, які надають допомогу постраждалим від насильства;
- на телефони «гарячих ліній»: 0-800-500-333 дитяча гаряча лінія центру «Ла страда – України»; 0-800-500-335 національна гаряча лінія з питань запобігання насильству